

ACIMIZI KALBİMİZE, ANISINI AKLIMIZA GÖMDÜK

Bahçelievler katliamından ağır yaralı olarak kurtulan Serdar Alten'in ölümü üzerine yapılan konuşma, 19 Ekim 1978.

Üzülerek bildireyim ki, sevgili arkadaşımız Serdar Alten'in cenazesinin kaldırılması yarına ertelendi. Nedeni, resmi makamların cenazeyi teslim etmemeleri, cenaze namazının Karşıyaka Camiinde kılınıp oradan kaldırılması konusunda ısrar etmeleridir. Cenaze sahibi, Serdar'ın babası ise oğlunun cenazesinin Maltepe camiinden kaldırılmasını istemekte, bunda ısrar etmektedir. Bu onun hakkıdır, önce Ankara Valisi izin vermediği gerekçesiyle cenazenin Maltepe Camiine götürülmesini yasakladılar. Sorunu daha üst makamlara aksettirdik; Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Sayın Orhan Eyüboğlu ile üç, özel kalem müdürüyle de birkaç kez telefon konuşması yapıldı, önce, vakit darlığından gerekli güvenlik tedbirleri alınmadığı yasaklama nedeni olarak gösterildi. Sonra, hükümet kararından söz edildi. Hükümet kararlarının Resmi Gazetede ilanı gerektiği hatırlatılınca, İçişleri Bakanlığının ilke kararından söz edildi. Bir cenazenin namazının hangi camide kılınacağına bir ilke konusu olamayacağı söylenince, konu orada kesildi.

Bir baba oğlunun cenaze namazını istediği camide kıldırılmıyorsa, bu engelleniyor, yasaklanıyorsa, hükümet başkanının savunduğu hukuk devleti, demokratik özgürlükler, hakça düzenin anlamı nedir; bir anlamı kalır mı bunların? Biz hukuk devleti kuralları içinde demokratik hak ve özgürlüklerimize sahip çıkarak savunuyoruz, sonuna kadar savunacağız da. Anayasal hak ve özgürlükler biz yurttaşlar tarafından sahip çıkılıp savunulursa ancak yaşama geçer, gerçekleşir. Biz bunu yapıyoruz. Yarın öğle namazı zamanında yine burada olacağız.

Altı genç şehidimizin gönlümüzde açtığı derin yara daha taptaze kanarken, yedinci yiğidimizi, Serdar Alten'i kaybetmek, acımızı dayanılmaz düzeylere yükseltti. Bu yetmiyormuş gibi, bir de akıl almaz engellemeler çıkardılar karşımıza, adeta cenazemize el koyarcasına. Kök söktürdüler iki gün. Ama biz kökleri söktük sonuna kadar ve cenazemizi aldık.

Evet, Serdar'ın ölümü acımızı dayanılmaz düzeylere çıkarttı. Ama dayanacağız. O nasıl beş kurşun yarasına, param parça bedenine rağmen dokuz gün dayanmak mucizesini göstermişse; yaşamak, mücadelesini sürdürebilmek için yaşamak direncini son nefesine kadar göstermişse, katillerin bulunabilmesi için yardımcı olmuşsa, biz de aynı dirençle, aynı kararlılıkla mücadeleyi onun ve arkadaşlarının bıraktığı yerden sürdüreceğiz, sürdürüyoruz.

Geçen hafta Perşembe sabahı Serdar'ı görmüştüm, öyle canlı, öyle pırıl pırıl bir görünümü vardı ki, o denli ağır yaralı olduğuna insan inanmak istemiyordu. Yaşayacağıma inanıyorum, diyordu, kararlı, güvenli bir sesle. Arkadaşlarının mücadelesine katılmak için yaşamak mücadelesi veriyordu. Ama faşist katiller öldüresiye

kurşunlamışlardı, bir kez değil, beş kez. Nasıl dayansın körpe beden bunca kurşuna!

Acımızı gönlümüze, anılarını aklımıza gömüyoruz. Hiç unutmayacağız. Mücadelemizde onları yaşatacağız, onlara layık olmaya çalışacağız, öçlerini de alacağız; faşistler gibi aşağılık, faşistler gibi zalim terörle değil, örgütlü, disiplinli amaca doğru güvenle ilerleyen mücadelemizi, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelemizi, genç şehitlerimizin uğrunda canlarını verdikleri yüce mücadelemizi genişleterek, güçlendirerek, önüne geçilmez çağıl çağıl gürleyen bir ırmak gibi akıtarak alacağız öcümüzü.

Şehitlerimiz son uykularını rahat uyusunlar

Yürüyüş, Sayı 185, 24 Ekim 1978